

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Principium 15. Inefficax est probatio, quam facit unius Testis assertio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

de Test. dicitur; aut certè Personæ testantes sint hujusmodi nullius a quæ jurare non soleant, quales censentur l'apa, &c. ut Andre Gail apud P. Gobat accus. canon. c. 42. n. 102. & Igo. in Cœ mania observari ait, etiam Nobiles & Illustres Personæ, qui sub fide duntaxar sua per scripturam & sigillum deponerent: aut alia Personæ, quæ per privilegium habent, ut re non teneantur.

Authoritas.

Defumptum est ex textu expresso cap. Nuper. § 1. de Testibus, ubi dicitur: Nullius testimonio, quantumcunque ligiosus existat, nisi juratus deposuerit, in alterius præsumtum debet credi. Et le. Jurisjurandi. C. de Testibus.

Ratio.

Quia, cùm in Judiciis & Tribunalibus vel maxime iudicia vigere debeat, meritò etiam magna valde certitudine veritate probationum requiritur, utpote quæ sunt fundamentum sententiæ in judicio ferendæ.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Eos, qui juramenti præstandi incapaces sunt (quales censentur infames, amentes, aut pleno intentionis usu carentes) etiam Testimonii ferendi incapaces consideri debere, uti per se constat.

Deducitur 2. Eos, qui ad testimonium dicendum cogi possunt, hoc ipso etiam ad juramentum cogi posse, nisi finitimi legi Personæ exceptæ, de quibus supra dictum.

Deducitur 3. Juramentum hoc non posse præstari ab eo, qui per solum auditum aut famam aliquid novit, ut notat P. Gobat accus. canon. c. 42. n. 110. contra Monachum ib. c.

PRINCIPIVM XV.

Inefficax est probatio, quam facit unius Testis assertio.

Sensus.

Hoc est, quando probatio aliqua per Testes facienda cum licet addit unus Testis omni exceptione major, tam primum tamen sufficiat ad probationem plenā faciendam, quia

ad Justitiam pertinentibus.

567

nullus adesset, nisi sint causæ non judiciales, & non præjudicantes tertiaræ personæ (ut cùm de baptismo collato, Ecclesiæ conferrata testimonium ferendum est) aut in quibus deponere impediendo agitur, ut in denunciatione impediendi matrimonii contrahendi, inhabilitatis ad ordines ut, ut juret, ut videtur.

Authoritas.

Desumptum est ex cap. Licet. 23. &c. Veniens. 10. de s. de T. & Accus. Item ex le: Jurisjurandi. C. de Test. illudque unquam probatum unanimiter Theologi & Jurisconsulti, teste Lessing. p. 17. apud P. Gobat accus. canon. c. 42. n. 81. unde nata sunt sententia hæc: Vox unius, vox nullius: Unus Testis, nullus

Ratio.

Quia, ut Christus ipse Matth. 28. dixit: *In ore duorum vel trium Testium stat omne verbum*; difficulter scilicet est, nulli aut corrupti, quam unum, adeoque in favorem illius contra quem probatio suscepta est, meritò duo saltēt res requiruntur.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Si duo jurati Testes testentur de aliquo criminis, & eorum alter sit socius criminis, nullam esse probandum cognoscem, cùm unius tantum, scilicet innocentis testimonie, nisi fidei legítimum, ut in c. Veniens cit. definitur.

Deducitur 2. Etsi Judex, quantumcunque sit autoritatis summo Pontifice) aliquid affirmet & testetur, non tamen ei fidem in causis probandis adhibendam, uti in c. 27. de Test. dicitur.

Deducitur 3. Si in loco, ubi Tridentinum receptum est, Testis cum Parocho testetur, matrimonium esse constitutum, invalidum esse matrimonium, uti ex Tridentino Concilio Sess. 24. c. 1. colligitur.

PRINCIPIVM XVI.

Testimonium in tribunal dicendum admittitur, quisquis à Jure non excluditur.

N n

Sensus.